

עת"א 16/17658 - סמי שנון, נגד שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחויזי בחיפה

29 Mai 2016

עת"א 16-05-17658 שנון(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
בפני ר.שפירא סגן הנשיא

העוטר סמי שנון, (אסיר)

עו"י ב"כ עוז גב' תמי אולמן

העוטר

- נגד
1. שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל
המשיבים

פסק דין

עתירה זו מופנית כלפי העוטר בטענה שב"ס שלא להוציא את העוטר לחופשה. העוטר מרצה את מסרו בכלא כרמל. מדובר במסרו התשייעי. כבר חlapה כמחצית מתקופת מסרו. העוטר טוען כי התנהוגותו בכלא תקינה וכי אין עליה שלא להוציאו לחופשה. יעיר כי בכתב העתירה מתמקד העוטר בעניין חופשotomy. בטיעון בפני הועלם גם טענות כלפי החלטות שב"ס לפיהן על העוטר לעבור טיפול במילה מסמים, זאת על אף שלטענתו הוא אינו משתמש בסמים כבר כ-20 שנים.

מתגובבת שב"ס עולה כי העוטר מרצה זה לאחר שהורשע בעבירה של סחר בסמים. בהתאם, ועל רקע עבירה הפלילי העשיר, קבעו גורמי הטיפול כי עליו להשתלב בתכנית טיפול לגמילה מסמים. צוין כי עקב בעיות רפואיות שיש לעוטר, ושלא יפורטו מטעמי צנעת הפרט, בחנו גורמי הטיפול בכלא, ביחד עם גורמי הרפואה, את עניינו ולגישתם ראיו לשלב את העוטר בתכנית טיפולית. בהתייחס לטענת העוטר כי הוא אינו משתמש בסמים מאשר שב"ס כי בבדיקות נרקבולוגיות לא אובחן צורך בגמילה פיזית. עם זאת סבורים גומי הטיפול שב"ס כי יש צורך הטיפול במילאה שעוניינו בהרגלי התנהוגות של העוטר ודפוסי חשבתו וח'יו.

ב"כ העוטר חזרה על טענות העוטר כי הגם שהוא הורשע בעבירות סחר בסמים הוא אינו משתמש בסמים, כפי שעלה מכל הבדיקות שנערכו לו. מכאן שאין בסיס לדרישה שב"ס כי העוטר ישולב הטיפול במילאה בתנאי לשיקילת בקשותיו ליציאה לחופשה.

דין העתירה להידחות.

כפי שהסביר היבט ע"י גורמי הטיפול, בעתירה זו וברבות אחרות ודומות, טיפול במילאה אינו מתמקד רק בהיבט הפיזי של גמילה מסמים, אלא בעיקר בדפוסי ההתנהוגות שהם פועל יוצא למעורבות בעולם הסמים. העוטר נגמר, ככל

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או © verdicts.co.il

הנראה, מהשימוש בסמים, וטוב שכך. אולם העותר לא שינה את אורח חייו המעורב בקהילה משתמשי הסמים. גם אם בהיבט הפיזי הוא אינו נדרש לטיפול גמילה הרי שבהתגבותו עוד דרך ארוכה בפניו. על כך מעידה הרשותה בגיןה הוא מרצה את מסרו, שכאמור הוא התשייע במנין.

בהתקאם, לא מצאתי כל פגם בעמדת גורמי הטיפול בעניינו של העותר. כפועל יוצא מכך איןני רואה גם כל עילה להתערבות בהחלטת גורמי שב"ס שלא להוציא את העותר לחופשה, לעת הזאת. ההחלטה שב"ס מבוססת על המלצות הגורמים המקצועיים ובהתיחס לעבירות העוטה. מדובר בהחלטה מקצועית שהתקבלה במסגרת סמכיות שב"ס ו邏輯ים ענייניים. אין כל עילה בנסיבות זה להתערב בהחלטה.

העטירה נדחתת.

אין אלא לקוות כי העותר ישתלב בהליך טיפולו וילמד לשנות את אורחות חייו, זאת בתקווה שמאסר זה יהיה האחרון.

המציאות תשליך פסק דין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"א איר תשע"ו, 29 Mai 2016, בהעדר הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא